

ДИРЕКТИВА 2012/35/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 21 ноември 2012 година****за изменение на Директива 2008/106/ЕО относно минималното ниво на обучение на морските лица****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Обучението и освидетелстването на морските лица се регламентира от Конвенцията на Международната морска организация (ИМО) за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, 1978 г. („Конвенцията STCW“), която влезе в сила през 1984 г. и беше значително изменена през 1995 г.

(2) Конвенцията STCW беше интегрирана в правото на Съюза за първи път с Директива 94/58/ЕО на Съвета от 22 ноември 1994 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица ⁽³⁾. Правилата на Съюза за обучение и освидетелстване на морски лица бяха адаптирани по-късно към последващите изменения на Конвенцията STCW и беше създаден общ механизъм на Съюза за признаване на системите за обучение и освидетелстване на морските лица в трети държави. Посочените

правила, в резултат от преработка, се съдържат в Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾.

(3) По време на проведената в Манила през 2010 г. Конференция на страните по Конвенцията STCW във въпросната конвенция бяха въведени няколко значителни промени („измененията от Манила“), а именно по отношение на предотвратяването на практиките на измама при издаването на свидетелства, в областта на нормите за здравословна годност, по въпроса за обучението по сигурност, включително по отношение на пиратството и въоръжените грабежи, както и по отношение на обучението по технологични въпроси. С измененията от Манила бяха въведени и изисквания за квалифицираните морски лица и бяха създадени нови професионални профили, като например на електромеханиците.

(4) Всички държави членки са страни по Конвенцията STCW и никоя от тях не е изразила възражения по измененията от Манила чрез предвидената за тази цел процедура. Следователно държавите членки следва да приведат националните си правила в съответствие с измененията от Манила. Всякакъв конфликт между международните ангажменти на държавите членки и техните ангажменти към Съюза следва да бъде избягван. Нещо повече, като се има предвид глобалният характер на корабоплаването, правилата на Съюза за обучение и освидетелстване на морските лица следва да се поддържат в съответствие с международните правила. Ето защо няколко разпоредби на Директива 2008/106/ЕО следва да бъдат изменени, за да бъдат отразени измененията от Манила.

(5) По-доброто обучение на морските лица следва да включва подходящо теоретично и практическо обучение, за да се гарантира, че морските лица са квалифицирани да спазват нормите за сигурност и безопасност и са способни да предприемат ответни действия при опасност и в извънредни ситуации.

(6) Нормите за качество и системите за управление на качеството следва да бъдат разработени и приложени, като се вземе предвид, където е приложимо, препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. относно създаването на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение ⁽⁵⁾ и съответните мерки, приети от държавите членки.

⁽¹⁾ ОВ С 43, 15.2.2012 г., стр. 69.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 23 октомври 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 ноември 2012 г.

⁽³⁾ ОВ L 319, 12.12.1994 г., стр. 28.

⁽⁴⁾ ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33.

⁽⁵⁾ ОВ С 155, 8.7.2009 г., стр. 1.

(7) Европейските социални партньори постигнаха споразумение относно минималното време за почивка, приложимо за морските лица, и Директива 1999/63/ЕО⁽¹⁾ беше приета с оглед на изпълнението на посоченото споразумение. Същата директива дава възможност също така да се разрешат изключения по отношение на минималното време за почивка на морските лица. Възможността обаче за разрешаване на изключения следва да бъде ограничена по отношение на максималната им продължителност, честота и обхват. Измененията от Манила имаха за цел, наред с други въпроси, да определят обективни граници на изключенията за минимално изискуемите часове за почивка на вахтения персонал и морските лица, на които са възложени задачи, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, с оглед да бъде избегната умората. Измененията от Манила следва да бъдат включени в Директива 2008/106/ЕО по начин, който гарантира съответствие с Директива 1999/63/ЕО, изменена с Директива 2009/13/ЕО⁽²⁾.

(8) Освен това, като се признава значението на определянето на минимални изисквания по отношение на условията на живот и труд на всички морски лица, Директива 2009/13/ЕО ще породи действие, както е посочено в нея, когато влезе в сила Морската трудова конвенция от 2006 г.

(9) Директива 2008/106/ЕО съдържа също механизъм за признаването на системите за обучение и освидетелстване на морски лица от трети държави. Признаването се предоставя от Комисията в съответствие с процедура, при която Комисията се подпомага от Европейската агенция по морска безопасност („Агенцията“), създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾, и от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾. Придобитият опит в прилагането на посочената процедура предполага, че тя следва да бъде променена, а именно по отношение на срока за вземане на решение

от Комисията. Тъй като признаването изисква извършването на проверка от Агенцията, която трябва да бъде планирана и проведена, и в повечето случаи изисква и значително адаптиране към изискванията на Конвенцията STCW от съответната трета държава, целият процес не може да бъде приключен в рамките на три месеца. Въз основа на опита изглежда, че един по-реалистичен срок в това отношение е срок от 18 месеца. Крайният срок за решението на Комисията следва да бъде съответно изменен, а възможността за държавата членка, отправила искането, временно да признае системата по STCW на трета държава следва да бъде запазена с цел да се запази гъвкавост. Освен това разпоредбите за признаването на професионалната квалификация съгласно Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации⁽⁵⁾ не са приложими по отношение на признаването на свидетелствата на морски лица съгласно Директива 2008/106/ЕО.

(10) Наличните статистически данни за морските лица от Съюза са непълни и често неточни, което прави трудно изготвянето на политики в този сектор. Подробни данни относно освидетелстването на морски лица не могат изцяло да решат този проблем, но те очевидно биха спомогнали. Съгласно Конвенцията STCW страните по нея са задължени да поддържат регистри на всички свидетелства и потвърждения, както и на съответното продължаване на валидността или на други мерки, които ги засягат. Държавите членки имат задължението да поддържат регистър на издадените свидетелства и потвърждения. За да се придобие възможно най-пълна информация относно положението с трудовата заетост в Съюза и изключително с оглед да се улесни изготвянето на политики от държавите членки и Комисията, от държавите членки следва да се изисква да изпратят на Комисията подбрана информация, която вече се съдържа в техните регистри на свидетелствата за правоспособност на морските лица. Тази информация следва да бъде съобщавана единствено за целите на статистическия анализ и не трябва да се използва за административни и правни цели или за проверка. Посочената информация трябва да отговаря на изискванията на Съюза за защита на данните и следователно в Директива 2008/106/ЕО следва да бъде въведена разпоредба във връзка с това.

⁽¹⁾ Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ЕКСА) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST) - Приложение: Европейско споразумение относно организацията на работното време на морските лица (ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33).

⁽²⁾ Директива 2009/13/ЕО на Съвета от 16 февруари 2009 г. за изпълнение на Споразумението, сключено между Асоциациите на корабособствениците от Европейската общност (ЕКСА) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) относно Морската трудова конвенция от 2006 г. (ОВ L 124, 20.5.2009 г., стр. 30).

⁽³⁾ ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1.

(11) Резултатите от анализа на тази информация следва да се използват за прогнозиране на тенденциите на пазара на труда с оглед подобряване на възможностите за морските лица по отношение на планирането на професионалното развитие и възползването от наличните възможности за професионално образование и обучение. Тези резултати следва да допринесат и за подобряване на професионалното образование и обучение.

⁽⁵⁾ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

- (12) С цел събиране на данни относно морската професия в съответствие с нейното развитие и развитието на технологиите, правомощието за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъде делегирано на Комисията по отношение на адаптациите на приложение V към Директива 2008/106/ЕО. Използването на такива делегирани актове следва да е ограничено до тези случаи, в които измененията на Конвенцията STCW и на кодекса изискват промени на посоченото приложение. Освен това такива делегирани актове следва да не изменят разпоредбите относно предоставянето в анонимен формат на данните, споменати в посоченото приложение. От особено значение е Комисията да провежда подходящи консултации по време на подготвителната работа, включително на експертно равнище. По време на разработването и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да гарантира едновременно предаване на съответните документи на Европейския парламент и на Съвета в срок и по подходящ начин.
- (13) Корабоплаването на Съюза разполага с високо качество на морските познания и опит, което допринася за засилване на неговата конкурентоспособност. Качеството на обучението на морските лица е важно за конкурентоспособността на този сектор и за привличането на европейските граждани, по-специално на младите хора, към морските професии.
- (14) За да се поддържат нормите за качество по отношение на обучението на морските лица, е необходимо да се подобрят мерките за предотвратяване на практиките на измама, свързани със свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност.
- (15) С цел да се гарантират еднакви условия за прилагането на Директива 2008/106/ЕО изпълнителните правомощия в областта на обучението и освидетелстването на морските лица са предоставени на Комисията. По същата причина на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия и във връзка със статистическите данни относно морските лица, които държавите членки следва да предоставят на Комисията. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽¹⁾.
- (16) За приемането на техническите изисквания, необходими за осигуряване на подходящото управление на статистическите данни, посочени в приложение V към Директива 2008/106/ЕО, както и за приемането на решения за изпълнение относно признаването и оттеглянето на признаването на системите по STCW на трети държави следва да се използва процедурата по разглеждане.
- (17) Измененията от Манила влязоха в сила на 1 януари 2012 г., докато преходните разпоредби могат да се прилагат до 1 януари 2017 г. За да се даде възможност за гладък преход към новите правила, в настоящата директива следва да се предвидят същите преходни разпоредби като предвидените в измененията от Манила.
- (18) На 89-ото си заседание Комитетът по морска безопасност на ИМО отбеляза необходимостта от разяснение относно прилагането на измененията от Манила, като се вземат предвид преходните разпоредби, посочени в тях и Резолюция 4 на Конференцията по STCW, в която се отчита необходимостта от постигане на пълно съответствие до 1 януари 2017 г. Това разяснение беше осигурено чрез STCW.7/Circ.16 и STCW.7/Circ.17. По-специално в STCW.7/Circ.16 се посочва, че валидността на никое подновено свидетелство не следва да продължава след 1 януари 2017 г. за морски лица, които притежават свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на Конвенцията STCW, които са се прилагали непосредствено преди 1 януари 2012 г., и които не са отговорили на изискванията на измененията от Манила, както и за морски лица, които са започнали одобрен плавателен стаж, одобрена програма за образование и обучение или одобрен курс за обучение преди 1 юли 2013 г.
- (19) Следва да се избягва допълнително забавяне при въвеждането в законодателството на Съюза на приетите в Манила изменения, за да се запази конкурентоспособността на морските лица от Съюза, както и да се поддържа безопасността на борда на корабите чрез съвременно обучение.
- (20) За целите на единното прилагане на измененията от Манила в рамките на Съюза, се препоръчва при транспонирането на настоящата директива държавите членки да вземат предвид насоките, съдържащи се в циркулярните писма на ИМО STCW.7/Circ.16 и STCW.7/Circ.17.
- (21) Тъй като целта на настоящата директива, а именно хармонизирането на действащите правила на Съюза относно обучението и освидетелстването на морските лица, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата и последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

(22) Директива 2008/106/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения в директива 2008/106/ЕО

Директива 2008/106/ЕО се изменя, както следва:

1) Член 1 се изменя, както следва:

а) точки 18 и 19 се заменят със следното:

„18) „правилник за радиосъобщенията“ означава правилникът за радиосъобщенията, приложен или считан за приложен към международната конвенция за телекомуникациите, така както е изменена;

19) „пътнически кораб“ означава кораб, както е определен в Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, 1974 г. (SOLAS 74), така както е изменена;“

б) точка 24 се заменя със следното:

„24) „Кодекс STCW“ означава Кодекс за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта (Кодекс STCW), както е приет с Резолюция 2 на Конференцията от 1995 г., в най-новата ѝ версия;“

в) точка 27 се заличава;

г) точка 28 се заменя със следното:

„28) „плавателен стаж“ означава стаж на борда на кораб във връзка с издаването или подновяването на свидетелство за правоспособност, свидетелство за професионална компетентност или свидетелство за друга квалификация;“

д) добавят се следните точки:

„32) „радиооператор за СМСББ“ означава лице, квалифицирано в съответствие с глава IV от приложение I;

33) „Кодексът ISPS“ означава Международният кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения, приет на 12 декември 2002 г. с Резолюция 2 на Конференцията на договарящите се правителства по SOLAS 74, в най-новата ѝ версия;

34) „офицер по сигурността на кораба“ означава лицето на борда на кораба, отговорно пред капитана,

назначено от компанията като отговорно по сигурността на кораба, включително изпълнението и поддръжката на плана за сигурността на кораба и на връзката със служителя по сигурността на компанията и със служителите по сигурността на пристанищните съоръжения;

35) „задълженията, свързани със сигурността“ включват всички задачи и задължения на борда на корабите, както са определени в глава XI/2 от SOLAS 74, така както е изменена и в Кодекса ISPS;

36) „свидетелство за правоспособност“ означава свидетелство, издадено и потвърдено за капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите в съответствие с глави II, III, IV или VII от приложение I, което дава право на своя законен притежател да заема длъжност и да изпълнява предвидените функции с нивото на отговорност, посочени в свидетелството;

37) „свидетелство за професионална компетентност“ означава свидетелство, различно от свидетелството за правоспособност, издадено на морско лице, в което се посочва, че са изпълнени съответните изисквания за обучение, компетенции или плавателен стаж, предвидени в настоящата директива;

38) „удостоверение“ означават документ, различен от свидетелството за правоспособност или от свидетелство за професионална компетентност, използван, за да се установи, че са изпълнени съответните изисквания в настоящата директива;

39) „електромеханик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III;

40) „палубен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава II;

41) „машинен боцман“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III.

42) „електротехник“ означава лице от редовия състав, квалифицирано в съответствие с приложение I, глава III.“

2) В член 3 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, които служат на борда на кораби, посочени в член 2, са получили обучение, което най-малкото отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, установени в приложение I към настоящата директива, и притежават свидетелства, така както са определени в член 1, точки 36 и 37, и/или удостоверение съгласно определението в член 1, точка 38.“

3) Член 4 се заличава.

4) Член 5 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Свидетелства за правоспособност, свидетелства за професионална компетентност и потвърждения“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки следят свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност да бъдат издавани само на кандидати, които отговарят на изискванията по настоящия член.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност се издават в съответствие с правило I/2, параграф 3 от приложението към Конвенцията STCW.“;

г) вмъква се следният параграф:

„3а. Свидетелствата за правоспособност се издават само от държавите членки след проверка на достоверността и валидността на всички необходими удостоверения и в съответствие с разпоредбите, предвидени в настоящия член.“;

д) в края на параграф 5 се прибавя следното изречение:

„Потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелства за правоспособност, и потвърждения, удостоверяващи свидетелство за професионална компетентност, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, се издават само ако са изпълнени всички изисквания на Конвенцията STCW и на настоящата директива.“;

е) параграфи 6 и 7 се заменят със следното:

„6. Държава членка, която признава свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW съгласно процедурата, предвидена в член 19, параграф

2 от настоящата директива, издава потвърждение на това свидетелство, за да удостовери признаването му само след като се увери в истинността и валидността на свидетелството. Използваният образец на потвърждение съответства на този, предвиден в раздел A-I/2, параграф 3 от Кодекса STCW.

7. Потвържденията, посочени в параграфи 5 и 6:

а) могат да бъдат издавани като отделни документи;

б) се издават само от държави членки;

в) всички имат уникален номер, с изключение на потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство за правоспособност, които могат да имат същия номер като съответното свидетелство за правоспособност, при условие че този номер е уникален; както и

г) престават да са валидни, когато срокът на действие на потвърденото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложението към Конвенцията STCW, изтече или свидетелството бъде отнето, действието му бъде спряно или то бъде отменено от държавата членка или третата държава, която го е издала, и във всички случаи с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването им.“;

ж) добавят се следните параграфи:

„11. Кандидатите за свидетелство доказват по задоволителен начин:

а) своята самоличност;

б) че са на възраст, не по-малка от предвидената в правилата, изброени в приложение I, приложими за исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност;

в) че отговарят на нормите за здравословна годност, посочени в раздел A-I/9 от Кодекса STCW;

г) че са преминали предвидените в правилата в приложение I плавателен стаж и всяко друго задължително обучение, свързано с исканото свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност; както и

д) че отговарят на нормите за правоспособност, предвидени в правилата в приложение I за длъжностите, функциите и нивата, които трябва да бъдат посочени в потвърждението на свидетелството за правоспособност.

Настоящият параграф не се прилага за признаването на потвърждения съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW.

12. Всяка държава членка се задължава:

а) да поддържа един или повече регистри за всички свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност и потвърждения за капитани и лица от командния състав и, в зависимост от случая, за лица от редовия състав, които са издадени, които са с изтекъл срок на действие или които са с продължена валидност, със спряно действие, отнети или обявени за изгубени или унищожени, както и за издадените привилегирани разрешения;

б) да предоставя информация за статуса на свидетелствата за правоспособност, потвържденията и привилегированите разрешения на другите държави членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата за правоспособност и/или на свидетелствата, издадени на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от приложение I, представени им от морските лица с оглед получаване на признаване съгласно правило I/10 от Конвенцията STCW или с цел получаване на работа на борда на кораб.

13. Считано от 1 януари 2017 г., информацията, която се изисква да бъде на разположение в съответствие с параграф 12, буква б), се предоставя чрез електронни средства.“

5) Въмква се следния член:

„Член 5а

Информиране на Комисията

За целите на статистическия анализ единствено и изключително за използване от държавите членки и Комисията за формулирането на политиката всяка държава членка ежегодно предоставя на Комисията информацията, посочена в приложение V към настоящата директива, относно свидетелствата за правоспособност, относно потвържденията, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност, както и, на доброволна основа, относно свидетелства за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW.“

б) Член 7 се изменя, както следва:

а) въмква се следният параграф:

„1а. За кораби, на които е разрешено да се ползват от разпоредбите на Конвенцията STCW относно крайбрежното плаване, включващо плаване край бреговете

на други държави членки или на други страни по Конвенцията STCW в границите на тяхното определение на крайбрежно плаване, държавата членка сключва споразумение със съответните държави членки или страни по Конвенцията, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони, както и други съответни разпоредби.“;

б) въмкват се следните параграфи:

„3а. Свидетелствата за правоспособност на морски лица, издадени от държава членка или страна по Конвенцията STCW за определените ѝ граници на крайбрежно плаване, могат да бъдат признати от други държави членки за служба в техните определени граници на крайбрежно плаване, при условие че съответните държави членки или страни по Конвенцията сключат споразумение, в което се посочват подробностите относно съответните търговски зони и други съответни условия.

3б. Държавите членки, даващи определение на крайбрежно плаване, в съответствие с изискванията на настоящия член:

а) спазват принципите, уреждащи крайбрежното плаване, посочени в раздел A-1/3 от Кодекса STCW;

б) включват границите на крайбрежното плаване в потвържденията, издадени съгласно член 5.“

7) В член 8 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка с издадените свидетелства и потвърждения, и предвиждат санкции, които са ефективни, съразмерни и възпиращи.“

8) Член 9 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Държавите членки установяват необходимите ред и процедури за безпристрастно разследване на всякакви случаи на некомпетентност, действие, бездействие или създаване на опасност за сигурността, които биха могли да застрашат пряко безопасността на човешкия живот или на имуществото на море или морската среда, от страна на притежатели на свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност или потвърждения, издадени от тази държава членка във връзка с изпълнение на задължения, свързани с тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност, както и за отнемане, спиране на действието или отмяна на тези свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност по такава причина и за предотвратяване на измами.

2. Държавите членки вземат и налагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики във връзка със свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност и издадените потвърждения.“;

б) в параграф 3 уводните думи се заменят със следното:

„Санкции или дисциплинарни мерки се предвиждат и прилагат, когато:“.

9) Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) всички дейности по обучението, оценяването на правоспособността, освидетелстването, включително издаването на медицински свидетелства, на потвърждения и подновяването на свидетелства, осъществявани от упълномощени от тях неправителствени агенции или образувания, са предмет на непрекъснат контрол в рамките на система за управление на качеството, за да може да се осигури постигането на определените цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите, в съответствие с раздел А-1/8 от Кодекса STCW;“

ii) буква б) се заменя със следното:

„б) когато държавни агенции или образувания изпълняват такива дейности, съществува система за управление на качеството в съответствие с раздел А-1/8 от Кодекса STCW;“

iii) буква в) се заменя със следното:

„в) целите на образованието и обучението и свързаните с тях норми за правоспособност, които следва да бъдат постигнати, са ясно определени, както и че са определени нивото на знанията, на разбирането и на уменията, съответстващи на изпитите и оценяването, изисквани съгласно Конвенцията STCW;“

б) в параграф 2 се добавя следната буква:

„г) всички приложими разпоредби на Конвенцията STCW и Кодекса STCW, включително измененията им, са обхванати от системата за управление на качеството. Държавите членки могат да включат в

тази система и другите приложими разпоредби на настоящата директива.“;

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Доклад за всяко оценяване, извършено съгласно параграф 2, се съобщава от държавата членка на Комисията в съответствие с образеца, посочен в раздел А-1/7 от Кодекса STCW, в шестмесечен срок от датата на извършване на оценяването.“

10) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11

Норми за здравословна годност

1. Всяка държава членка определя нормите за здравословна годност за морските лица и процедурите за издаването на медицинско свидетелство в съответствие с настоящия член и на раздел А-1/9 от Кодекса STCW, като отчита, когато е приложимо, раздел Б-1/9 от Кодекса STCW.

2. Всяка държава членка гарантира, че лицата, отговарящи за оценката на здравословната годност на морските лица, са лекари, признати от тази държава членка за целите на медицинските прегледи на морски лица, в съответствие с раздел А-1/9 от Кодекса STCW.

3. Всяко морско лице, притежавашо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност, издадено съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW, което е на морска служба, притежава също и валидно медицинско свидетелство, издадено в съответствие с настоящия член и на раздел А-1/9 от Кодекса STCW.

4. Кандидатите за медицинско свидетелство:

а) са навършили най-малко 16 години;

б) доказват по задоволителен начин своята самоличност; както и

в) отговарят на приложимите норми за здравословна годност, установени от съответната държава членка.

5. Медицинските свидетелства важат за максимален срок от две години, освен ако морското лице е на възраст под осемнадесет години, като в този случай максималният срок на валидност е една година.

6. Ако срокът на валидност на медицинско свидетелство изтече по време на рейса, се прилага правило 1/9 от приложението към Конвенцията STCW.

7. В неотложни случаи държава членка може да разреши на дадено морско лице да работи без валидно медицинско свидетелство. В този случай се прилага правило I/9 от приложението към Конвенцията STCW.“

11) Член 12 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Продължаване на валидността на свидетелствата за правоспособност и свидетелствата за професионална компетентност“;

б) вмъква се следният параграф:

„2а. Всеки капитан или лице от командния състав, за да продължи да служи на борда на танкери, трябва да отговаря на изискванията на параграф 1 от настоящия член и от него се изисква през интервали, ненадвишаващи пет години, да доказва продължаваща професионална правоспособност за танкери в съответствие с раздел А-I/11, параграф 3 от Кодекса STCW.“

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Всяка държава членка сравнява нормите за правоспособност, изисквани по отношение на кандидатите за свидетелства за правоспособност, издадени до 1 януари 2017 г., с тези, които са посочени в част А от Кодекса STCW за съответното свидетелство за правоспособност, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства за правоспособност да преминат през подходящо обучение за опресняване и осъвременяване на знанията или оценяване.“

г) параграф 5 се заменя със следното:

„5. С оглед осъвременяване на знанията на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите всяка държава членка прави необходимото текстовите на последните изменения на националните и международните правила относно безопасността на човешкия живот на море, сигурността и опазването на морската среда да бъдат на разположение на корабите, на които е разрешено да плават под нейно знаме, при спазване на член 14, параграф 3, буква б) и на член 18.“

12) Член 13, параграф 2 се заличава.

13) Член 14 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните букви:

„е) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са получили обучение за опресняване и осъвременяване на знанията, както се изисква от Конвенцията STCW;

ж) по всяко време на борда на нейните кораби има ефективна речева комуникация в съответствие с глава V, правило 14, параграфи 3 и 4 от изменената SOLAS 74.“

б) добавя се следният параграф:

„4. Компаниите гарантират, че капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на техните ро-ро пътнически кораби, са преминали обучението за запознаване, за да добият уменията, подходящи за длъжността, която ще заемат, и задълженията и отговорностите, които ще поемат, като се вземат предвид насоките, посочени в раздел Б-I/14 от Кодекса STCW.“

14) Член 15 се заменя със следното:

„Член 15

Годност за носене на вахта

1. С цел предотвратяване на умората държавите членки:

а) установяват и налагат периоди за почивка на вахтения персонал и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване в съответствие с параграфи 3—13;

б) изискват системите за вахта да са уредени по такъв начин, че ефикасността на вахтения персонал да не се намалява от умора, а задачите да са организирани по такъв начин, че участниците в първата вахта в началото на плаването и в следващите вахти да са достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко едно отношение.

2. Държавите членки, с цел предотвратяване на злоупотребата с наркотици и алкохол, гарантират, че са определени подходящи мерки в съответствие с разпоредбите, предвидени в настоящия член.

3. Държавите членки вземат предвид опасността, предизвикана от умората на морските лица, и особено на онези, в чиито задължения се включва безопасното и сигурно функциониране на кораба.

4. На всички лица, които са определени за вахтени офицери или моряци, и на онези, чиито задължения включват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и предотвратяването на замърсяване, се осигурява време за почивка от не по-малко от:

а) 10 часа почивка на всеки период от 24 часа; както и

б) 77 часа на всеки период от седем дни.

5. Почивката може да се разделя на не повече от два периода, единият от които е с продължителност най-малко шест часа, а интервалът между два последователни периода за почивка не надвишава 14 часа.

6. Изискванията относно периодите за почивка, определени в параграфи 4 и 5, не е необходимо да се спазват при извънредни ситуации или при други извънредни работни условия. Учебните тревоги, ученията за противопожарна безопасност и ползване на спасителните лодки, и ученията, предписани от националното законодателство и международните актове, се провеждат по начин, който в максимална степен предотвратява нарушаването на периодите за почивка и не води до умора.

7. Държавите членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място. Разписанията се изготвят в стандартен формат на работния език или езици на кораба и на английски език.

8. Когато морско лице е на разположение, например когато в машинното отделение не присъстват хора, той получава съответен период за почивка като компенсация, ако нормалната продължителност на неговата почивка е била нарушена от повиквания на работа.

9. Държавите членки изискват записите на всекидневните часове за почивка на морските лица да се поддържат в стандартизиран формат, на работния език или езици на кораба и на английски език, за да се позволи наблюдението и проверката на спазването на настоящия член. Морските лица получават копие от записите, които се отнасят за тях, което копие е заверено от капитана или от упълномощено от капитана лице, както и от морските лица.

10. Независимо от правилата, определени в параграфи 3—9, капитанът на кораба има право да изиска от морското лице да положи неограничен брой часове труд, необходими за непосредствената безопасност на кораба, на лицата на борда или на товара, или за да се окаже помощ на други кораби или на лица, търпящи бедствие в морето. Съответно, капитанът може да отмени разписанието за почивка и да изиска морското лице да работи неограничен брой часове до възстановяване на нормалното положение. Веднага след като това стане практически възможно след възстановяване на нормалното положение, капитанът гарантира, че на всички морски лица, извършвали работа във време, предвидено за почивка според разписанието, се осигурява адекватен период за почивка.

11. Като надлежно вземат предвид общите принципи за опазване на здравето и безопасността на работниците и в съответствие с Директива 1999/63/ЕО, държавите членки могат, посредством закони, подзаконовни нормативни актове или процедури на национално равнище за компет-

ентния орган, да разрешават или регистрират колективни споразумения, които позволяват изключения от изискваните часове за почивка, установени в параграф 4, буква б) и в параграф 5 от настоящия член, при условие че периодът за почивка е не по-малък от 70 часа за всеки период от седем дни и се спазват ограниченията, изложени в параграфи 12 и 13 от настоящия член. Тези изключения съответстват, доколкото е възможно, на определените норми, но при тях могат да се отчитат по-чести или по-продължителни периоди на отпуск или предоставянето на компенсационен отпуск на морските лица, даващи вахта, или на морските лица, работещи на борда на кораби, предназначени за кратки пътувания. Доколкото е възможно, при изключенията се вземат предвид насоките по отношение на предотвратяване на умората, определени в раздел Б-VIII/1 от Кодекса STCW. Не се разрешават изключения от минималните часове за почивка, предвидени в параграф 4, буква а) от настоящия член.

12. Посочените в параграф 11 изключения от седмичния период за почивка, предвиден в параграф 4, буква б), не се разрешават за повече от две последователни седмици. Интервалите между два периода на изключения на борда не са по-къси от удвоената продължителност на изключението.

13. В рамките на възможните изключения от параграф 5, посочени в параграф 11, минималните часове за почивка през всеки период от 24 часа, предвидени в параграф 4, буква а), могат да бъдат разделени на не повече от три периода на почивка, единият от които трае поне шест часа, а никой от другите два периода не е по-къс от един час. Интервалите между два последователни периода за почивка не превишават 14 часа. Изключенията не надхвърлят два периода от 24 часа за всеки период от седем дни.

14. Държавите членки определят, с цел предотвратяване на злоупотребата с алкохол, ограничение от не повече от 0,05 % концентрация на алкохол в кръвта или 0,25 mg/l алкохол в дъха или количество алкохол, водещо до такава алкохолна концентрация, за капитани, офицери и други морски лица, когато се изпълняват възложени задължения, свързани с безопасността, сигурността и опазването на морската среда.“

15) В член 17 параграф 1, буква в) се заменя със следното:

„в) издават свидетелствата за правоспособност, посочени в член 5;“.

16) Член 19 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Признаване на свидетелствата за правоспособност и на свидетелствата за професионална компетентност“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. На морските лица, които не притежават свидетелства за правоспособност, издадени от държавите членки, и/или свидетелства за професионална компетентност, издадени от държавите членки, на капитани и лица от командния състав в съответствие с правила V/1-1 и V/1-2 от Конвенцията STCW, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под знамето на държава членка, при условие че е взето решение за признаване на техните свидетелства за правоспособност и свидетелства за професионална компетентност съгласно процедурите, определени в параграфи 2—6 от настоящия член.“;

в) в параграф 2 първата алинея се заменя със следното:

„2. Държава членка, която възнамерява да признае чрез потвърждение посочените в параграф 1 свидетелства за правоспособност и/или свидетелства за професионална компетентност, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, за да служат на кораби, плаващи под нейно знаме, представя мотивирано искане до Комисията за признаване на тази трета държава.“;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Комисията взема решението за признаване на трета държава. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2, в срок от 18 месеца от датата на искането за признаване. Държавата членка, която е представила искането, може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до вземането на решение в съответствие с настоящия параграф.“

17) В член 20 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Решението за оттегляне на признаването се взема от Комисията. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2. Съответните държави членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.“

18) В член 22 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всеки кораб, без оглед на неговото знаме, освен видовете кораби, посочени в член 2, когато се намира в пристанище на държава членка, подлежи на държавен пристанищен контрол, осъществяван от надлежно оправомощени от тази държава членка служители, за да се провери дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство за правоспособност, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение, и/или свидетелство за професионална компетентност и/или удостоверение.“

19) В член 23 параграф 1, буква а) се заменя със следното:

„а) проверка дали всички морски лица, служещи на борда, които са длъжни да притежават свидетелство за правоспособност и/или свидетелство за професионална компетентност в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство за правоспособност или валидно привилегировано разрешение и/или свидетелство за професионална компетентност, или представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството за правоспособност, до органите на държавата на знамето;“.

20) В член 23 параграф 2 се изменя, както следва:

а) уводното изречение се заменя със следното:

„2. Способността на морските лица на кораба да спазват съответните норми за вахтена служба и за сигурност, установени от Конвенцията STCW, се оценява в съответствие с част А от Кодекса STCW, ако има основателни причини да се смята, че тези норми не се спазват, тъй като е настъпило някое от следните събития;“;

б) буква г) се заменя със следното:

„г) корабът в други отношения се експлоатира по начин, който представлява опасност за хора, имущество или за околната среда или по начин, който създава риск за сигурността;“.

21) Въмква се следният член:

„Член 25а

Информация за статистически цели

1. Държавите членки съобщават на Комисията информацията, посочена в приложение V, единствено за целите на статистическия анализ. Тази информация не може да бъде използвана за административни, правни или контролни цели и е предназначена изключително за използване от държавите членки и Комисията при формулирането на политиката.

2. Тази информация се предоставя от държавите членки на Комисията ежегодно в електронен формат и включва информацията, регистрирана до 31 декември на предходната година. Държавите членки си запазват всички права на собственост по отношение на тази информация, която е под формата на необработени данни. Обработените статистически данни, които се изготвят въз основа на такава информация, стават обществено достъпни в съответствие с разпоредбите относно прозрачността и защитата на информацията, установени в член 4 от Регламент (ЕО) № 1406/2002.

3. За да се гарантира защитата на личните данни, държавите членки правят анонимна всяка лична информация, посочена в приложение V, преди да я предадат на Комисията, като използват осигурен или одобрен от Комисията софтуер. Комисията използва единствено информацията, която е направена анонимна.

4. Държавите членки и Комисията гарантират, че мерките за събиране, предаване, съхранение, анализ и разпространение на такава информация са формулирани така, че да позволяват извършването на статистически анализ.

За целите на първа алинея Комисията приема подробни мерки във връзка с техническите изисквания, необходими, за да се гарантира подходящото управление на статистическите данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 28, параграф 2.“

22) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Изменение

Комисията се оправомощава да приема в съответствие с член 27а делегирани актове за изменение на приложение V към настоящата директива по отношение на специфичните и съответни детайли и съдържание на информацията, която трябва да се докладва от държавите членки, при условие че тези актове са ограничени до това да се вземат предвид измененията на Конвенцията STWC и Кодекса STWC и зачитат предпазните мерки за защита на данните. Тези делегирани актове не изменят разпоредбите за анонимността на данните, изисквана съгласно член 25а, параграф 3.“

23) Въмква се следният член:

„Член 27а

Упражняване на делегираните правомощия

1. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Делегирането на правомощия, посочено в член 27, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано 3 януари 2013 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от 4 април 2017 г. Делегираните правомощия се продължават с мълчаливо съгласие за периоди със същата продължителност освен ако Европейският парламент или Съветът не се противо-

поставят на такова продължение не по-късно от три месеца преди края на всеки период.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 27, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на никой от делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира едновременно Европейския парламент и Съвета за него.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 27, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на Европейския парламент и Съвета относно акта или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

24) Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Комитета по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета (*). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (**).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕО) № 182/2011.

(*) ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1.

(**) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.“

25) Член 29 се заменя със следното:

„Член 29

Санкции

Държавите членки установяват система от санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно членове 3, 5, 7, 9—15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 и приложение I, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.“

26) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

Преходни разпоредби

По отношение на тези морски лица, които са започнали одобрен плавателен стаж, одобрена програма за образование и обучение или одобрен курс за обучение преди 1 юли 2013 г., държавите членки могат да продължат да издават, признават и потвърждават свидетелства за правоспособност до 1 януари 2017 г. в съответствие с изискванията по настоящата директива, във вида им от преди 3 януари 2013 г.

До 1 януари 2017 г. държавите членки могат да продължат да подновяват и да продължават валидността на свидетелства за правоспособност и потвържденията в съответствие с изискванията на настоящата директива, във вида им от преди 3 януари 2013 г.“

27) Член 33 се заличава.

28) Този параграф не се отнася за версията на текста на български език.

29) Приложенията се изменят, както следва:

а) приложение I към Директива 2008/106/ЕО се заменя с приложение I към настоящата директива;

б) приложение II към Директива 2008/106/ЕО се изменя съгласно предвиденото в приложение II към настоящата директива;

в) текстът, изложен в приложение III към настоящата директива, се добавя като приложение V към Директива 2008/106/ЕО.

Член 2

Транспониране

1. Без да се засяга член 30 от Директива 2008/106/ЕО, изменена с член 1, точка 26 от настоящата директива, държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива, до 4 юли 2014 г. и по отношение на член 1, точка 5 от настоящата директива – до 4 януари 2015 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 21 ноември 2012 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

A. D. MAVROYIANNIS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ СЪГЛАСНО КОНВЕНЦИЯТА STCW, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Правилата, посочени в настоящото приложение, се допълват от задължителните разпоредби, които се съдържат в част А от Кодекса STCW, с изключение на глава VIII, правило VIII/2.

Всяко позоваване на изискване в правилата представлява също и позоваване на съответния раздел от част А от Кодекса STCW.

2. Част А от Кодекса STCW съдържа норми за правоспособност, на които се изисква да отговарят кандидатите с оглед издаване или продължаване валидността на свидетелствата за правоспособност съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW. За да бъде уточнена връзката, която съществува между разпоредбите на глава VII относно издаването на алтернативни свидетелства и разпоредбите на глави II, III и IV относно издаването на свидетелствата, уменията, посочени в нормите за правоспособност, са обособени по подходящ начин в седем функции, а именно:

- 1) корабоводене;
- 2) обработка и подреждане на товара;
- 3) управление експлоатацията на кораба и грижа за лицата на борда;
- 4) морско инженерство;
- 5) електрообзавеждане, електронна апаратура и системи за управление;
- 6) техническо поддържане и ремонт;
- 7) радиосвързки;

като нивата на отговорност са следните:

- 1) управленско ниво;
- 2) оперативно ниво;
- 3) изпълнителско ниво.

Функциите и нивата на отговорност са посочени в подзаглавията към таблиците с нормите за призната правоспособност в част А, глави II, III и IV от Кодекса STCW.

ГЛАВА II

КАПИТАН И ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-II/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или има одобрен плавателен стаж, не по-малък от 36 месеца;

- 2.3. в период не по-малък от шест месеца, е изпълнявал, по време на задължителния плавателен стаж, задължения по вахтената служба на мостика под наблюдението на капитана или на квалифицирано лице от командния състав;
- 2.4. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, по отношение на изпълнението на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
- 2.5. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-II/1 от Кодекса STCW; както и
- 2.6. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-VI/1, параграф 2; раздел A-VI/2, параграфи 1—4; раздел A-VI/3, параграфи 1—4 и раздел A-VI/4 параграфи 1—3 от Кодекса STCW.

Правило II/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на капитани и старши помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона

1. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. не по-малко от 12 месеца за свидетелството за старши помощник-капитан; както и
 - 2.1.2. не по-малко от 36 месеца за свидетелството за капитан; все пак тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца; както и
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона.

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона

3. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона притежава свидетелство за правоспособност.
4. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 4.1. за свидетелството за помощник-капитан — отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона;
 - 4.2. за свидетелството за капитан — отговаря на изискванията за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и доказва, че има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност не по-малко от 36 месеца; тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца; както и
 - 4.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

Правило II/3

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на вахтени помощник-капитани и капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона

Кораби, които не осъществяват крайбрежни плавания

1. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност за корабите с тонаж 500 и повече бруто тона.

2. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност за служене като капитан на корабите с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

Кораби, осъществяващи крайбрежни плавания

Вахтени помощник-капитани

3. Всеки вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност.
4. Всеки кандидат за свидетелство за вахтен помощник-капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 4.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 4.2. е преминал:
 - 4.2.1. специално обучение, включващо подходящ плавателен стаж с достатъчна продължителност, който се изисква от съответната държава членка; или
 - 4.2.2. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от тридесет и шест месеца като член на палубната команда;
 - 4.3. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, ако е уместно, за изпълнение на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 4.4. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за вахтени помощник-капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания; както и
 - 4.5. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1—4; раздел А-VI/3, параграфи 1—4 и раздел А-VI/4 параграфи 1—3 от Кодекса STCW.

Капитан

5. Всеки капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава свидетелство за правоспособност.
6. Всеки кандидат за свидетелство за капитан на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:
 - 6.1. е навършил най-малко 20 години;
 - 6.2. има одобрен плавателен стаж като вахтен помощник-капитан с продължителност не по-малко от 12 месеца;
 - 6.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-II/3 от Кодекса STCW за капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания; както и
 - 6.4. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1—4; раздел А-VI/3, параграфи 1—4 и раздел А-VI/4 параграфи 1—3 от Кодекса STCW.

Изключения

7. Ако прецени, че размерите на даден кораб и условията на плаване са такива, че прилагането на всички изисквания на настоящото правило и на раздел А-II/3 от Кодекса STCW не е нито разумно, нито възможно на практика, администрацията може в съответната степен да освободи капитана и вахтения помощник-капитан на борда на такъв кораб или на такава категория кораби от някои от тези изисквания, като взема предвид сигурността на всички кораби, които биха могли да плават в същите води.

Правило II/4

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав, носещи навигационна вахта

1. Всяко лице от редовия състав, носещо навигационна вахта на морски кораб с тонаж 500 или повече бруто тона, което не е стажант или моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство, за да изпълнява тези функции.

2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца; както и
 - 2.3. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-II/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и професионалният опит, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, се отнасят до функциите, свързани с вахтената служба, и включват изпълнението на задължения под прякото наблюдение на капитана, на вахтения помощник-капитан или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило II/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав като палубни боцмани

1. Всеки палубен боцман, който служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 брутo тона, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо навигационна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж като член на палубната команда с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 18 месеца, или
 - 2.3.2. не по-малко от 12 месеца и е преминал одобрено обучение; както и
 - 2.4. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-II/5 на Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за правоспособност, които изисква по отношение на правоспособните моряци за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-II/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификациите си.
4. До 1 януари 2017 г. държава членка, която е и страна по Конвенцията относно свидетелствата за правоспособност на моряци на Международната организация на труда, 1946 г. (Конвенция № 74), може да продължи да подновява и да продължава валидността на свидетелства и потвърждения в съответствие с разпоредбите на посочената по-горе конвенция.
5. Държава членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност в палубната команда не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива.

ГЛАВА III

МАШИННА КОМАНДА

Правило III/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на вахтени механици в машинно отделение с обслужване или дежурни механици в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки вахтен механик в наблюдавано машинно отделение или дежурен механик в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност 750 или повече kW притежава свидетелство за правоспособност.

2. Всеки кандидат за свидетелство:

- 2.1. е навършил най-малко 18 години;
- 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-III/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение;
- 2.3. в период, не по-малък от шест месеца, е изпълнявал по време на задължителния плавателен стаж задължения по вахтената служба в машинно отделение под наблюдението на главен механик или на квалифициран механик;
- 2.4. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-III/1 от Кодекса STCW; както и
- 2.5. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-VI/1, параграф 2; раздел А-VI/2, параграфи 1—4, раздел А-VI/3, параграфи 1—4 и раздел А-VI/4, параграфи 1—3 от Кодекса STCW.

Правило III/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3 000 и повече kW

1. Всеки главен механик и всеки втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност 3 000 и повече kW притежава свидетелство за правоспособност.

2. Всеки кандидат за свидетелство:

- 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик на морски кораби с пропульсивна мощност 750 или повече kW и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — не по-малко от 12 месеца като квалифициран механик; както и
 - 2.1.2. за свидетелство за главен механик — не по-малко от 36 месеца, като тази продължителност обаче може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като втори механик в продължение на не по-малко от 12 месеца; както и
- 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-III/2 от Кодекса STCW.

Правило III/3

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност между 750 и 3 000 kW

1. Всеки главен механик и втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност между 750 и 3 000 kW притежава свидетелство за правоспособност.

2. Всеки кандидат за свидетелство:

- 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца като стажант-механик или механик; както и
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик — има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 24 месеца, от които най-малко 12 месеца при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик; както и
- 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-III/3 от Кодекса STCW.

3. Всеки механик, квалифициран да служи като втори механик на кораби с пропульсивна мощност 3 000 или повече kW, може да служи като главен механик на кораби с пропульсивна мощност, по-малка от 3 000 kW, при условие че неговото свидетелство е съответно потвърдено.

Правило III/4

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лица от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всяко лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност 750 или повече kW, който не е стажант или общ моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство за изпълнението на такива функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца; както и
 - 2.3. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-III/4 от Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и опитът, които се изискват съгласно точки 2.2.1 и 2.2.2, са свързани с функциите по вахтената служба в машинно отделение и включват изпълнение на задължения под прекия контрол на квалифициран механик или на квалифицирано лице от редовия състав.

Правило III/5

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на лице от редовия състав за машинен боцман в машинно отделение с обслужване или в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки машинен боцман, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство на лице от редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или на лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване;
 - 2.3. квалифициран е да служи като лице от редовия състав, носещо машинна вахта, като същевременно има одобрен плавателен стаж в машинно отделение с продължителност:
 - 2.3.1. не по-малко от 12 месеца, или
 - 2.3.2. не по-малко от 6 месеца и е преминал одобрено обучение; както и
 - 2.4. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-III/5 на Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за правоспособност, които изисква по отношение на лица от редовия състав в машинното отделение за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел А-III/5 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
4. Държава членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност в машинната команда не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива.

*Правило III/6***Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електромеханик от командния състав**

1. Всеки електромеханик, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава свидетелство за правоспособност.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца, от които не по-малко от 6 месеца са плавателен стаж в рамките на одобрена програма за обучение, което отговаря на изискванията на раздел A-III/6 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или е преминал комбинирано практическо обучение и одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 36 месеца, от които не по-малко от 30 месеца са плавателен стаж в машинно отделение;
 - 2.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-III/6 от Кодекса STCW; както и
 - 2.4. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-VI/1, параграф 2; раздел A-VI/2, параграфи 1—4, раздел A-VI/3, параграфи 1—4 и раздел A-VI/4, параграфи 1—3 от Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за правоспособност, които изисква по отношение на електромеханици за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел A-III/6 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
4. Държава членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност на борда на кораб не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива, и отговарят на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-III/6 от Кодекса STCW.
5. Независимо от горните изисквания на параграфи 1—4, държава членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел A-III/6.

*Правило III/7***Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на електротехник от редовия състав**

1. Всеки електротехник, който служи на морски кораб с пропульсивна мощност 750 и повече kW, притежава съответно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. е преминал одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от 12 месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.3. е преминал одобрено обучение, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 6 месеца; или
 - 2.4. има квалификации, които отговарят на техническите компетенции в таблица A-III/7 от Кодекса STCW и плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от 3 месеца; както и
 - 2.5. отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-III/7 от Кодекса STCW.
3. Всяка държава членка сравнява нормите за правоспособност, които изисква по отношение на електриците от редовия състав за свидетелства, издадени преди 1 януари 2012 г., с тези, които са посочени за свидетелството в раздел A-III/7 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези служители да осъвременят квалификацията си.
4. Държава членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност на борда на кораб не по-малко от 12 месеца в рамките на последните 60 месеца, предхождащи влизането в сила на настоящата директива, и отговарят на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-III/7 от Кодекса STCW.

5. Независимо от горните изисквания на параграфи 1—4, държава членка може да приеме, че подходящо квалифицирано лице е в състояние да изпълнява определени функции, посочени в раздел А-III/7.

ГЛАВА IV

РАДИОСЪОБЩЕНИЯ И РАДИООПЕРАТОРИ

Обяснителна бележка

Задължителните разпоредби относно носенето на радиобахта са изложени в Правилника за радиосъобщенията и в SOLAS 74, така както е изменена. Разпоредбите относно техническото обслужване на радиооборудването са изложени в SOLAS 74, така както е изменена, и в насоките, приети от Международната морска организация.

Правило IV/1

Прилагане

1. С изключение на точка 2, разпоредбите на настоящата глава се прилагат по отношение на радиооператори на кораби, експлоатирани в рамките на Световната морска система за бедствие и безопасност (СМСББ) по начина, предписан от SOLAS 74, така както е изменена.
2. От радиооператорите, за които не се изисква да спазват разпоредбите на глава IV от SOLAS 74 относно СМСББ, не се изисква да спазват разпоредбите на настоящата глава. Независимо от това е необходимо радиооператорите на тези кораби да спазват Правилника за радиосъобщенията. Държавите членки гарантират, че надлежните свидетелства, които се изискват съгласно Правилника за радиосъобщенията, са издадени или признати по отношение на тези радиооператори.

Правило IV/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на радиооператори за СМСББ

1. Всяко лице със задължения по радиослужба на борда на кораб, задължено да участва в СМСББ, притежава надлежно свидетелство за СМСББ, издадено или признато от държавата членка в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията.
2. Освен това всеки кандидат за издаване на свидетелство за правоспособност съгласно настоящото правило за работа на кораб, от който съгласно SOLAS 74, така както е изменена, се изисква да бъде снабден с радиосредства, трябва да:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години; както и
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-IV/2 от Кодекса STCW.

ГЛАВА V

СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА НА НЯКОИ ВИДОВЕ КОРАБИ

Правило V/1-1

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на нефтени танкери и танкери химикаловози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности по отношение на товара или оборудването за обработване на товара на нефтените танкери и танкерите химикаловози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел А-VI/1 от Кодекса STCW и е преминал:
 - 2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери или танкери химикаловози и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - 2.2. одобрено основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел А-V/1-1, параграф 1 от Кодекса STCW.
3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товари, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на нефтени танкери, притежават свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери.

4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери:
 - 4.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози; както и
 - 4.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - 4.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на нефтени танкери, или
 - 4.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на нефтени танкери като извъншатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW; както и
 - 4.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на нефтени танкери и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товари, на танкери химикаловози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози.
6. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози:
 - 6.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози; както и
 - 6.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на нефтени танкери и танкери химикаловози като същевременно има:
 - 6.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери химикаловози, или
 - 6.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери химикаловози като извъншатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW; както и
 - 6.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери химикаловози и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-V/1-1, параграф 3 от Кодекса STCW.
7. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграфи 2, 4 или 6, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност се потвърждава по съответния ред.

Правило V/1-2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав на танкери газовози

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности относно товара или оборудването за обработване на товара на танкерите газовози, притежават свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози.
2. Всеки кандидат за свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози е преминал основно обучение в съответствие с разпоредбите на раздел A-V/1 от Кодекса STCW и е преминал:
 - 2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW; или
 - 2.2. одобрено основно обучение по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 1 от Кодекса STCW.

3. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, почистването на танкерите или други операции, свързани с товарите, на танкерите газовози, притежава свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на газовози.
4. Всеки кандидат за свидетелство за обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози:
 - 4.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози; както и
 - 4.2. е квалифициран да му бъде издадено свидетелство за основно обучение по товарни операции на танкери газовози като същевременно има:
 - 4.2.1. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три месеца на танкери газовози, или
 - 4.2.2. одобрено обучение с продължителност не по-малко от един месец на борда на танкери газовози като извънщатен служител, което включва най-малко три товарни и три разтоварни операции и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, като са взети предвид насоките в раздел B-V/1 от Кодекса STCW; както и
 - 4.3. е преминал одобрено обучение на напреднало ниво по товарни операции на танкери газовози и отговаря на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-V/1-2, параграф 2 от Кодекса STCW.
5. Държавите членки гарантират, че свидетелство за професионална компетентност се издава на морски лица, които притежават необходимата квалификация съгласно параграф 2 или 4, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност се потвърждава по съответния ред.

Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, служещи на борда на пътническите кораби, които извършват международни плавания. Държавите членки определят дали тези изисквания следва да се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на пътническите кораби, които извършват вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда на пътнически кораби, морските лица са преминали обучението, изисквано съгласно параграфи 4—7 по-долу в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.
3. Морските лица, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с параграфи 4, 6 и 7, през интервали, ненадвишаващи пет години, преминават подходящо обучение за опресняване на знанията или се изисква да представят доказателство, че през предходните пет години са постигнали съответствие с изискваните норми за правоспособност.
4. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, определени в списъка на екипажа за оказване на помощ на пътниците при извънредни ситуации с пътническите кораби, са преминали обучение, свързано с управлението на неорганизиран групи хора, посочено в раздел A-V/2, параграф 1 от Кодекса STCW.
5. Лицата от персонала, непосредствено обслужващи пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на пътническите кораби, са преминали обучението по безопасност, посочено в раздел A-V/2, параграф 2 от Кодекса STCW.
6. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните, вторите механици и всички лица, определени в списъците на екипажа да отговарят за безопасността на пътниците при извънредни ситуации на борда на пътническите кораби, са преминали одобрено обучение по управление на кризисни ситуации и човешко поведение, посочено в раздел A-V/2, параграф 3 от Кодекса STCW.
7. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всички лица, определени като пряко отговорни за качването и слизането на пътниците, за товаренето, разтоварването или укрепването на товара или за затваряне на отворите на корпуса на ро-ро пътническите кораби, са преминали одобрено обучение по безопасност на пътниците и товарите и целостта на корпуса, посочено в раздел A-V/2, параграф 4 от Кодекса STCW.
8. Държавите членки гарантират издаването на документ, удостоверяващ преминалото обучение, на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило.

ГЛАВА VI

ФУНКЦИИ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА, СИГУРНОСТ, МЕДИЦИНСКИ ГРИЖИ И ОЦЕЛЯВАНЕ НА МОРЕ

Правило VI/1

Задължителни минимални изисквания за запознаване, основно обучение и инструкции по безопасност за всички морски лица

1. Морските лица са запознати и получават основно обучение или инструкции в съответствие с раздел A-VI/1 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за правоспособност, посочени там.
2. Ако основното обучение не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курса по основно обучение.

Правило VI/2

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства, дежурни лодки и бързоходни дежурни лодки

1. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки:
 - 1.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 1.2. има одобрен плавателен стаж не по-малък от 12 месеца или е преминал одобрен курс на обучение и има одобрен плавателен стаж не по-малък от шест месеца; както и
 - 1.3. отговаря на нормите за правоспособност за получаване на свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 1—4 от Кодекса STCW.
2. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност за работа с бързоходни дежурни лодки:
 - 2.1. притежава свидетелство за професионална компетентност за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки;
 - 2.2. е преминал одобрен курс на обучение; както и
 - 2.3. отговаря на нормите за правоспособност за получаването на свидетелство за професионална компетентност за работа с бързоходни дежурни лодки, посочени в раздел A-VI/2, параграфи 7—10 от Кодекса STCW.

Правило VI/3

Задължителни минимални изисквания за обучение по противопожарна подготовка по разширена програма

1. Морските лица, определени да ръководят противопожарни операции, са преминали успешно обучение по противопожарна подготовка по разширена програма, което набляга по-специално на организацията, тактиката и управлението, в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/3, параграфи 1—4 от Кодекса STCW, и отговарят на нормите за правоспособност, посочени там.
2. Ако обучението по противопожарна подготовка — разширена програма не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по противопожарна подготовка по разширена програма.

Правило VI/4

Задължителни минимални изисквания, свързани с първа медицинска помощ и медицински грижи

1. Морските лица, определени да оказват първа медицинска помощ на борда на кораб, отговарят на нормите за правоспособност за оказване на първа медицинската помощ, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 1, 2 и 3 от Кодекса STCW.
2. Морските лица, определени да отговарят за медицинските грижи на борда, отговарят на нормите за правоспособност по медицински грижи на борда на кораби, посочени в раздел A-VI/4, параграфи 4, 5 и 6 от Кодекса STCW.
3. Ако обучението по първа медицинска помощ и медицински грижи не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по първа медицинска помощ и медицински грижи.

*Правило VI/5***Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелства за професионална компетентност на офицерите по сигурността на корабите**

1. Всеки кандидат за свидетелство за професионална компетентност като офицер по сигурността на кораба:
 - 1.1. има одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от 12 месеца или подходящ плавателен стаж и знания за корабните операции; както и
 - 1.2. отговаря на нормите за правоспособност за получаването на свидетелство за професионална компетентност като офицер по сигурността на кораба, посочени в раздел A-VI/5, параграфи 1—4 от Кодекса STCW.
2. Държавите членки гарантират, че на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило, се издава свидетелство за професионална компетентност.

*Правило VI/6***Задължителни минимални изисквания за обучение и инструкции по сигурност за всички морски лица**

1. Морските лица са запознати и получават обучение или инструкции по сигурност в съответствие с раздел A-VI/6, параграфи 1—4 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за правоспособност, посочени там.
2. Ако обучението по сигурност не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по сигурност.
3. Всяка държава членка сравнява обучението или инструкциите по сигурност, които изисква по отношение на морски лица, които имат или могат да удостоверят квалификация преди влизането в сила на настоящата директива, с тези, които са посочени в раздел A-VI/6, параграф 4 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези морски лица да осъвременят квалификацията си.

Морски лица с възложени задължения, свързани със сигурността

4. Морските лица с възложени задължения, свързани със сигурността, отговарят на нормите за правоспособност, посочени в раздел A-VI/6, параграфи 6—8 от Кодекса STCW.
5. Ако обучението по възложени задължения, свързани със сигурността, не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава свидетелство за професионална компетентност, в което се посочва, че притежателят е преминал курс на обучение по възложени задължения, свързани със сигурността.
6. Всяка държава членка сравнява нормите за обучение по сигурност, които изисква по отношение на морски лица с възложени задължения, свързани със сигурността, които имат или могат да удостоверят квалификация преди влизането в сила на настоящата директива, с тези, които са посочени в раздел A-VI/6, параграф 8 от Кодекса STCW, и решава дали е необходимо да изиска от тези морски лица да осъвременят квалификацията си.

ГЛАВА VII

АЛТЕРНАТИВНО ОСВИДЕТЕЛСТВАНЕ*Правило VII/1***Издаване на алтернативни свидетелства**

1. Независимо от изискванията за издаването на свидетелствата, изложени в глави II и III от настоящото приложение, държавите членки могат да решат да издават или да разрешат да бъдат издавани свидетелства, различни от тези, посочени в правилата на тези глави, стига да бъдат налице следните условия:
 - 1.1. свързаните функции и нива на отговорност, които са посочени в свидетелствата или в потвържденията, са избрани измежду и са същите като посочените в раздели A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5, и A-IV/2 от Кодекса STCW;
 - 1.2. кандидатите са преминали одобрено образование и обучение и отговарят на изискванията за нормите за правоспособност, представени в съответните раздели от Кодекса STCW и посочени в раздел A-VII/1 от този кодекс, за функциите и нивата, посочени в свидетелствата и потвържденията;

- 1.3. кандидатите имат одобрен плавателен стаж, подходящ за изпълнението на функциите и за нивата, които ще бъдат посочени в свидетелството. Минималната продължителност на плавателния стаж е еднаква с продължителността на плавателния стаж, изисквана съгласно глави II и III от настоящото приложение. Все пак минималната продължителност на плавателния стаж не трябва да бъде по-малка от тази, изисквана съгласно раздел A-VII/2 от Кодекса STCW;
 - 1.4. кандидатите за свидетелство, които ще изпълняват функции по корабоводене на оперативното ниво, отговарят на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, за да изпълняват възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
 - 1.5. свидетелствата се издават в съответствие с изискванията на член 5 от настоящата директива и на разпоредбите, установени в глава VII от Кодекса STCW.
2. Не се издават свидетелства въз основа на настоящата глава, ако държавата членка не е съобщила на Комисията необходимата съгласно Конвенцията STCW информация.

Правило VII/2

Освидетелстване на морските лица

Всички морски лица, които изпълняват функция или съвкупност от функции, посочени в таблици A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 или A-II/5 от глава II, или в таблици A-III/1, A-III/2, A-III/3, или A-III/4, или A-III/5 от глава III или A-IV/2 от глава IV от Кодекса STCW, притежават съответно свидетелство за правоспособност или свидетелство за професионална компетентност.

Правило VII/3

Принципи, уреждащи издаването на алтернативни свидетелства

1. Всяка държава членка, която реши да издава или да разреши издаването на алтернативни свидетелства, следи за спазването на следните принципи:
 - 1.1. система за издаване на алтернативни свидетелства може да бъде въведена единствено ако тя гарантира степен на безопасност по море и има превантивен ефект по отношение на замърсяването, най-малкото равностойни на тези, предвидени в другите глави; както и
 - 1.2. всяка система за издаване на алтернативни свидетелства съгласно настоящата глава предвижда взаимозаменяемост на тези свидетелства и свидетелствата, издадени съгласно другите глави.
2. Принципът на взаимозаменяемостта съгласно точка 1 гарантира, че:
 - 2.1. морските лица, освидетелствани по реда и условията на глава II и/или глава III, и морските лица, освидетелствани съгласно глава VII, могат да служат на кораби с традиционна или друга форма на организация на борда; както и
 - 2.2. морските лица не са обучени за специфичните правила и организационни практики на борда по начин, който вреди на упражняването на техните способности на друго място.
3. При издаването на свидетелства съгласно разпоредбите на настоящата глава се вземат предвид следните принципи:
 - 3.1. издаването на алтернативни свидетелства само по себе си не се използва за:
 - 3.1.1. намаляване на броя на членовете на екипажа;
 - 3.1.2. уронване на престижа на професията или намаляване на квалификацията на морските лица; или
 - 3.1.3. оправдаване на възлагането на комбинирани задължения на лица от командния състав, отговарящи за вахтата, на палубата и в машинното отделение на един и същ притежател на свидетелство през една и съща вахтена служба; както и
 - 3.2. лицето, което командва кораба, се назначава на длъжност капитан, като правният статус и правомощията на капитана и другите лица не са отрицателно засегнати от прилагането на система за алтернативно освидетелстване.
4. Принципите, установени в точки 1 и 2, гарантират запазването на правоспособността и на помощник-капитаните, и на механиците.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Точка 3 от приложение II се заменя със следното:

- „3. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на съответната държава членка, е потвърдила чрез оценка на тази страна по Конвенцията STCW, която може да включва проверка на съоръжения и процедури, че напълно се спазват изискванията на Конвенцията относно нормите за правоспособност, обучение и освидетелстване, както и нормите за качество.“
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

„ПРИЛОЖЕНИЕ V

ВИД ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА СЕ СЪОБЩАВА НА КОМИСИЯТА ЗА СТАТИСТИЧЕСКИ ЦЕЛИ

1. При позоваване на настоящото приложение, за всички свидетелства за правоспособност или потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване, за всички потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелствата за правоспособност, издадени от други държави, се предоставя следната информация, посочена в раздел A-I/2, параграф 9 от Кодекса STCW, като символът (*) означава, че това предоставяне е в анонимна форма съгласно изискванията на член 25а, параграф 3:

Свидетелства за правоспособност/Потвърждения, удостоверяващи тяхното издаване:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
- име на морското лице*,
- дата на раждане на морското лице,
- гражданство на морското лице,
- пол на морското лице,
- потвърден номер на свидетелството за правоспособност*,
- номер на потвърдението, удостоверяващо издаването*,
- длъжност(длъжности),
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
- дата на изтичане на валидността,
- статус на свидетелството,
- ограничения.

Потвърждения, удостоверяващи признаването на свидетелства за правоспособност, издадени от други държави:

- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
- име на морското лице*,
- дата на раждане на морското лице,
- гражданство на морското лице,
- пол на морското лице,
- държава, издала оригиналното свидетелство за правоспособност,
- номер на оригиналното свидетелство за правоспособност*,
- номер на потвърдението, удостоверяващо признаването на свидетелството*,
- длъжност(длъжности),
- дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
- дата на изтичане на валидността,

- статус на потвърдението,
 - ограничения.
2. Държавите членки могат да предоставят на доброволна основа информация за свидетелствата за професионална компетентност, издадени на лица от редовия състав в съответствие с глави II, III и VII от приложението към Конвенцията STCW, например:
- уникален идентификационен номер на морското лице, ако има такъв*,
 - име на морското лице*,
 - дата на раждане на морското лице,
 - гражданство на морското лице,
 - пол на морското лице,
 - номер на свидетелството за професионална компетентност*,
 - длъжност(длъжности),
 - дата на издаване или най-скорошната дата на продължаване на валидността на документа,
 - дата на изтичане на валидността,
 - статус на свидетелството за професионална компетентност.“
-